

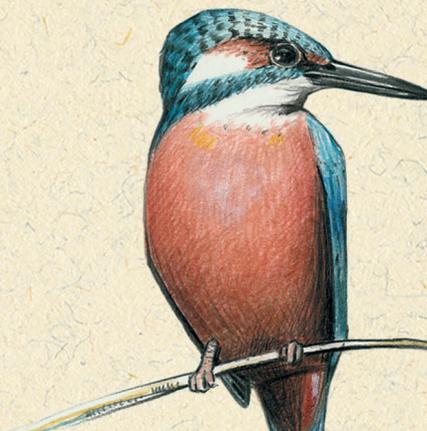

JAVOR RAŠAJSKI
SVE PTICE
SRBIJE

ALL THE BIRDS
OF SERBIA

Laguna

Text copyright © Javor Rašajski, 1997, 2004
Illustration copyright © Javor Rašajski, 1997, 2004
Copyright © ovog izdanja LAGUNA, 2017

Knjiga dr Javora Rašajskog *Sve ptice Srbije* zaslužuje aplauz kao izvanredno delo i značajan doprinos ornitološkoj literaturi zapadnog Palearktika. To posebno važi za mape rasprostranjenosti vrsta koje knjiga sadrži. Zahvaljujući dr Rašajskom, ovo je prvi slučaj pojave preciznih mapa u jugoistočnoj Evropi koje pokazuju raspoređenost ptičjih vrsta u ovom njenom važnom delu. Srbija se prostire na preko 100.000 km² i zauzima čvorni položaj u jugoistočnoj Evropi koja, ako dodamo Tursku, obuhvata površinu od preko milion kvadratnih kilometara, te tako formira bitan segment zapadnog Palearktika, odnosno prirodopisne regije kojoj pripada Evropa.

U knjizi *Sve ptice Srbije* prvi put su date precizne mape rasprostranjenosti vrsta što, s obzirom da ni za jedan drugi deo ove ogromne oblasti ne postoje tačne karte, omogućava da se metodom ekstrapolacije stekne neka opšta slika o čitavom regionu. Ovim se otvara jedno izuzetno dragoceno poglavlje u nauci o pticama, i to iz sledećeg razloga: u ovoj, drugoj polovini našeg veka, izuzimajući *Das Handbuch der Vögel Mitteleuropas* (*Priručnik o pticama srednje Evrope*), loši atlas i mape po vodičima i referencijalnim delima, u koja spada i knjiga *Birds of the West Palearctic* (*Ptice Zapadnog Palearktika*), već dugo dezorijentišu naučnike, istraživače,

All the birds of Serbia by Dr. Javor Rašajski and especially the distribution maps it contains, deserve acclaim as a remarkable and very important contribution to Western Palearctic ornithological literature. For the first time, thanks to dr. Rašajski, we have accurate maps showing the distribution of the species of birds found in this very important part of Southeast Europe: Serbia occupies 83,361 sq. km, i.e. a nodal position in the said region of Europe which, if we add Turkey, embraces an area of over 1,000,000 square kilometers, and thus forms of substantial segment of the Western Palearctic, the natural region to which Europe belongs.

Since there are no accurate maps for any other parts of this huge area, those in *All the Birds of Serbia* make it possible by extrapolation to form a reasonably fair picture of distribution in the region in general. This is a most valuable spin-off, for in this half century bad atlases and bad maps in guides and in reference works (including *Birds of the West Palearctic*, but excluding *Das Handbuch der Vögel Mitteleuropas*) have seriously been misleading scientist, research workers, administrators, teachers and, of course, general readers, leading them to hold very distorted ideas about the distribution of birds in the Palearctic generally

administrativni aparat, nastavnike i, naravno, široku čitalačku publiku, stvarajući kod njih prilično iskrivljenu predstavu o raspoređenosti ptica u Palearktiku uopšte, a posebno u jugoistočnoj Evropi gde na raspolaganju stoji mala količina informacija. Tim je vrednije delo dr Rašajskog, ne samo za Srbiju već, uprkos jezičkim poteškoćama, i za čitav zapadni Palearktiku u svim slučajevima kada ljudi traže tačne podatke za izučavanje relevantnih problema i formulisanje adekvatne politike – bilo da je reč o naučnicima, istraživačima, političarima, državnim službenicima, nastavnicima ili drugima.

Upravo iz tih razloga, knjiga *Sve ptice Srbije* mora naći mesta u biblioteci svakog stručnjaka u ovoj oblasti, ali i u svakoj solidnoj biblioteci opšteg tipa. Sve dok ne bude na raspolaganju svakoj sredini, opstojavće i sa kobnim posledicama zavoditi na pogrešan put sve one koji razmišljaju o ekološkoj politici iskrivljene informacije o rasprostranjenosti ptica, informacije koje se zasnivaju na hrpama lako dostupnih a neoprostivo netačnih mapa u literaturi koja se citira i nabraja, bojim se, gotovo širom sveta u inače besprekornim bibliografijama i na pratećim listama naučnih radova. S obzirom da se pogrešne informacije teško iskorenjuju, jer poput korova neprestano niču, knjiga *Sve ptice Srbije* mora se energično promovisati, kako bi se osiguralo široko priznanje njene važnosti i van Srbije, kao i suzbijanje onih sila koje budu težile njenom minimiziranju.

Uveren sam da će mape dr Rašajskog u velikoj meri pojačati nezadovoljstvo koje izazivaju loše i neoprostivo netačne mape, koje je potrebno zameniti boljim i tačnijim kartama, te dovesti do stvaranja nove generacije mapa na dobrobit i uspeh svih onih koji veruju da preciznost treba i mora da prevagne.

Značaj dela dr Rašajskog, u koje je autor uložio tri decenije posvećenog posmatranja i mukotrpne intelektualne aktivnosti, takođe leži u nemogućnosti sličnih aktuelnih studija

and particularly in Southeast Europe where so little information on distribution is on record. This makes Dr. Rašajski's book all the more valuable not only for Serbia, but also—despite language difficulties—for the whole Western Palearctic wherever scientist, research workers, politicians, administrators, teachers and others who need to know about the environment require accurate information for the study of problems and the formulation of appropriate policies. It is precisely for these reasons that *All the Birds of Serbia* must occupy a place in all specialists' libraries and indeed in all good general libraries. Unless and until it becomes available everywhere, distorted information about distribution of birds, based upon the abundance and ready availability of bad and grossly inaccurate maps in reference works (quoted, I fear, almost universally in otherwise unimpeachable bibliographies and reference lists), will persist and go on warping thinking with fatal effect in important areas of environmental policy. Because wrong information is hard to root out—like weeds, it reappears over and over—*All the Birds of Serbia* must be energetically promoted so as to ensure its importance receives wide recognition outside Serbia and all the forces which lead to minimization are vigorously beaten down.

I believe that Dr. Rašajski's maps will greatly strengthen dissatisfaction with the bad and grossly inaccurate maps which so urgently need replacing by better, more accurate ones. They can be expected to lead to the making of a new generation of maps to take their place to the advantage and comfort of all those who believe accuracy should and must prevail.

The importance of Dr. Rašajski's work, on which incidentally he has devoted three decades of dedicated observation and painstaking thought, also resides in the impossibility of „on-going studies” of the kind which the serious state of the environment

te vrste (za kakvima se vapije zbog ozbiljnosti ekološke situacije) da izbegnu polaznu osnovu svakog poređenja: karte ovog naučnika će ubuduće biti od vitalnog značaja za vrednovanje rezultata sličnih izučavanja.

U svim regionima naše planete, dvadeseti vek je bio poguban po ptičji svet: kako migracione, tako i statične populacije ptica katastrofalno su propale zbog toksičnih kiselina koje u biosferu ispuštaju aktivnosti urbanog i industrijski potčinjenog čoveka, a koje su uzrok narastajućem ekološkom zlu zvanom „kisele kiše”. One odavno postoje, ali konstantno raste njihovo smrtonosno dejstvo zahvaljujući industrijskoj revoluciji i najezdi motorizovanih sredstava transporta. Najviše štete do sada su pretrpele visoko industrijalizovane i gusto naseljene zemlje, ali su i druge, one u kojima klima „silazi” iz već zagađenih oblasti, takođe pogođene u različitom stepenu. Ni Srbija nije uspela da izbegne takve pojave, te i njen ptičji svet opada, iako je doživeo blaža oštećenja. Kao što su dr Hilden i dr Strastni tako uverljivo demonstrirali 1989. godine na Praškoj konferenciji Komisije za atlase Evrope, ptice su jedan od najboljih „monitora” za stanje u kome se nalazi prirodna sredina. Iako smo svi mi, avaj, skloni da prenebregnemo odgovarajuće znakove, od vitalnog je interesa za nas same da izučavamo rasprostranjenost ptičjih vrsta i njeno pomeranje iz decenije u deceniju. S tim u vezi, takođe ukazujemo na činjenicu da je dr Rašajski, predočavajući i „polazne linije” datih prostora, omogućio – prvi put za oblast Balkana i jugoistočne Evrope – da se ptice izučavaju kao sastavni deo „procene stanja životne sredine”. Razaranja prirode traje, a u godinama pred nama ono će sve više biti ozbiljna briga društva. U tom smislu će sve više rasti i vrednost posla koji je obavio dr Rašajski izradivši „polazne linije” na mapama.

Kako se polako ali sigurno krećemo prema sve bolje integrisanoj Evropi, politika će se morati zasnivati na tačnim informacijama

calls for without a proper base-line for comparisons: his maps are going to be vital in the future for the evaluation of the results of such studies.

The twentieth century has been calamitous for bird life in all regions of our globe: migratory and resident population have declined catastrophically owing to toxic acids that urban and industrial man's activities release into the biosphere thereby, giving rise to the environmental evil known as „acid rain”. It existed from early times, but has steadily grown more lethal since the Industrial Revolution and the advent of motor transport. Densely populated, highly industrialized countries have suffered most, but others, „down weather” from them, have in varying degrees also been affected. Serbia has not escaped, and its bird life—though less severely damaged—has also gone into decline. As Dr. Hilden and Dr. Stastny so pertinently demonstrated at the Prague Conference of the European Atlas Committee in 1989., birds are one of the best „monitors” of the state of the environment. Although, alas, we all too readily disregard the sings, it is vital for our own sakes to study bird distribution and its evolution from decade to decade. In this connection, too, by providing us with a „base-line”, Dr. Rašajski's maps have, for the first time in the area of the Balkans and Southeast Europe, made it possible for birds to be studied as part of overall „assessment of the state of the environment”. Deterioration of the environment is „ongoing” and in the years ahead will increasingly be a matter of serious public concern. In this respect, the „base-line” work carried out by Dr. Rašajski in making his maps will be increasingly valuable.

As we move slowly but surely towards an increasingly integrated Europe, the policies, which will be called for, will need to be based on accurate information from every part of Europe. As far as environment is concerned, the importance of policies and regulations

o svakom delu Evrope. Što se tiče prirodne sredine, značaj ekološke politike i regulative zasnovane na tačnim podacima iz svake evropske oblasti ne može se dovoljno naglasiti, jer će njihova delotvornost i naše blagostanje zavisiti od tačnosti u čitavom toku tog posla, od samog ishodišta.

Kreiranje odgovarajuće ekološke politike o kojoj govorim, bez sumnje će zahtevati precizne informacije – ne samo iz jedne zemlje. I tu ja posmatram rad dr Rašajskog kao veoma važan vodeći korak na poslovima popisa i kartografije u ostatku jugoistočne Evrope, tako da će i druge zemlje postepeno objavljivati sopstvene mape. Time će rasti obrađena teritorija, a osnovne informacije biti sve pouzdanije. Pritom mislim na Grčku, Tursku, Rumuniju i Bugarsku, kao i druge delove bivše Jugoslavije iz kojih ima malo preciznih podataka (izuzimaju se jedino Slovenija i, mestimično, Hrvatska).

Na kraju ću progovoriti o jednoj žalosnoj stvari, zbog koje nove mape dr Rašajskog moraju biti dostojno pozdravljene, ali i učinjen napor kako bi se pomoglo uklanjanju netačnosti koja je ponižavajuća za ornitologiju i pošteno informisanje. Već sam pomenuo loše mape koje se uglavnom koriste univerzalno u priručnicima. Jedan broj je sramotno loš, za šta nema opravdanja. Takav primer predstavlja knjiga *The Birds of Western Palearctic* (*Ptice iz Zapadne palearktičke zone*) koju detaljno poznajem. Slobodno priznajem da u vreme kada su iscrtavane mape nije bilo na raspolaganju svih onih informacija o rasprostranjenosti ptica koje danas imamo, ali je isto tako neosporno da je postojao i ogroman broj podataka koji su, da je samo učinjen pravovremeni napor i da je prevladala bolja perceptivnost, mogli te informacije učiniti preciznijim.

Postoji još jedna grupa mapa koje su priruci bukvalno svuda, a u kojima je netačnost vrhovni vladar. To su mape sa takozvanim „vodičima”. Danas se takvo stanje stvari može pripisati nedostatku informacija i u

reflecting accurate information from every area of Europe cannot be to strongly emphasized, since their effectiveness and our well-being will depend upon accuracy all along the line from the outlet.

Undoubtedly, the policy-making to which I have been referring will call for accurate information from more than just one country. Here, too, I regard Dr. Rašajski's work as being so very important in giving a lead to census work and map-making in the rest of Southeast Europe, so that areas like Greece, Turkey, Romania and Bulgaria, as well as the other parts of former Yugoslavia, in respect of which there is in the main very little accurate information excepting only for Slovenia and—patchily—for Croatia, will gradually publish their own maps and thereby lead to steady growth of the area of accuracy on distribution maps, and so make the „base information” ever firmer.

Finally, I will speak of a very sad area in which Dr. Rašajski's „new” maps are bounds to have every salutary effort and help to sweep away inaccuracy, which is a disgrace to ornithology and honesty of information. I have referred to bad maps, which are by and large universal in reference works and are in good part quite shameful and inexcusable. One example is *The Birds of the Western Palearctic*, which I know about, in great detail. I freely admit that not all the information on distribution we now have was available at the time the maps were drawn. It is equally indisputable that a great deal of information which would have made them far more accurate was available at the time—if only enough effort had been made at that time, and greater perceptiveness had prevailed.

There is another group of maps, which are found on every hand, in which inaccuracy reigns supreme, namely the maps in so-called guidebooks. In part, this state of affairs can be blamed of lack of information and the extent to which uninformed

meri u kojoj je preovladalo pogađanje ne-
poduprto podacima. Međutim, te mape nisu
morale da budu toliko loše da su u vreme
crtanja raspoloživi podaci bili podvrgnu-
ti komparativnoj analizi i dodatno potkre-
pljeni inteligentnim ekstrapoliranjem tako
dobijenih informacija za „prazne” teritori-
je. Nažalost, jednom nacrtane, te mape su
umnožavane – ponekad sa ne baš čestito
fundiranim modifikacijama – i preuzima-
ne na sve strane za druge „vodiče”. To je,
naravno, dovelo do potpunog obezvređenja
mapa u toj vrsti publikacija.

Pre nekoliko godina, rumunski ornito-
log dr Dimitrije Radu istakao je studiju o
jednoj oblasti u Rumuniji prikazanoj na ma-
pama u gotovo petnaest evropskih „vodiča”.
Pokazao je, a nije bilo bitnih izuzetaka, da je
prezentirana rasprostranjenost vrsta bila u
većem delu čak potpuno netačna. Mape dr
Rašajskog nam pričaju istu priču i podse-
ćaju na činjenicu da su karte u „vodičima”
uglavnom crtane pre trideset i više godina.

Posetilac i posmatrač ptica u Šumadiji
ili bilo kojem drugom delu centralne Srbije,
opremljen jednim od tuce vodiča kakvi se
prodaju po Zapadnoj Evropi, teško da bi mo-
gao usaglasiti ono što vidi sa onim što mu
pokazuju mape u takvom priručniku. Bilo
bi beskorisno pokazati to na svakoj od 330
i nešto vrsta ptica Srbije i praviti zamornu
listu beskrajne netačnosti takvih „vodiča”.
Nekoliko primera će biti dovoljno.

Merops apiaster je ptica koju ljudi rado
sreću. Pomenuti „vodiči” govore da je ona
prisutna u svim delovima stare Jugoslavije; u
stvari, to je vrsta koja katastrofalno propada
u poslednjem pedeseteću. Kada su rađene
mape u „vodičima”, ona je već bila retka i
mogla se tek tu i tamo videti – u međuvre-
menu, broj se i dalje smanjivao. Mapa dr
Rašajskog pokazuje da je njena rasprostra-
njenost, uprkos velikom brojčanom padu,
ostala, grubo gledano, ista. Drugim rečima,
teritorija ove ptice uglavnom je svedena na
Banat (Deliblatska peščara) i još desetak

guesswork took over. However, they need
not have been as bad as they are, if the in-
formation on distribution available at the
time they were drawn had been properly col-
lated and reinforced by intelligent extrapola-
tion based on it—regarding the areas, which
were „blank”. Unfortunately, once these bad
maps had been drawn, they were copied,
(occasionally with some modifications not
always themselves well-founded) right and
left in other „guides”. That, of course, led
to the total debasement of guidebook maps.

Some years ago, the Romanian ornithol-
ogist Dr. Dimitrije Radu called out a study of
the area of Romania as shown in the maps in
over a dozen European guidebooks. He was
able to show that with no significant excep-
tions the distribution given was largely or
totally inaccurate. Dr. Rašajski’s maps tell
the same kind of story, fully allowing for
the fact that the maps in guide books were
mostly drawn up to thirty or more years ago.

A bird-watching visitor to Šumadija or
any other part of Central Serbia, equipped
with any of the dozen or so commonest
guides on sale in Western Europe, would
on consulting it be more often than not quite
unable to reconcile what he was seeing with
what the maps in the guide were showing
him. It would be pointless to go through the
whole 330-plus species occurring in Serbia
and to make a tedious list of endless inac-
curacy in such „guides”—a few examples will
be enough.

Merops apiaster is a bird people like see-
ing—the „guides” show it as present in all
parts in the old Yugoslavia; in fact, it is a spe-
cies which has been in catastrophic decline
the whole of this half-century. When these
guidebook maps were drawn it was rare and
only present here and there. It has declined
further. Dr. Rašajski’s map shows that the
distribution, despite the severe decline in
numbers, remains very roughly the same;
in other words, largely confined to Banat
(Deliblatska peščara), with about a dozen

drugih lokacija, uglavnom u Vojvodini, čime se ruše nade našeg „vođenog” entuzijaste u potrazi za pticama. Gotovo isto se može reći za *Upupa epops*, *Coracias garrulus*, od kojih je potonji tako omiljena ptica ali, na nesreću našeg pasioniranog posmatrača, u fazi rapidnog nestajanja širom Evrope. *Jynx torquilla*, koji drastično opada u čitavoj Evropi i više se ne može naći u Velikoj Britaniji, dok je pred nestajanjem u Belgiji i Holandiji, budi nade kod tragača – „vodiči” nam govore da se može naći u svim delovima bivše Jugoslavije, dok mapa dr Rašajskog pokazuje da je sveden na relativno malobrojne lokacije koje čine manje od 10% svih kvadratića u kojima je takođe slabo prisutna i u opadanju kao i drugde u Evropi. Šanse da je čovek vidi u Šumadiji veoma su slabe, a najbolje su negde u Banatu, ali samo uz pomoć dr Rašajskog. Ljudi vole raritete, a *Picoïdes tridactylus* to sigurno jeste – to je retka ptica tokom čitavog 20. veka. Naš posetilac bi pogledao u svoju mapu i video da se ta vrsta pojavljuje u povećim delovima planinskih zona na Balkanu – na čitavom jugu bivše Jugoslavije, u čitavoj Albaniji, velikom delu severne Grčke i na širokoj teritoriji Bugarske. Ova slika bi našeg posmatrača mogla navesti da oproba sreću i na jugu Srbije. Ali, avaj! Pusti snovi.

Picoïdes tridactylus je tako retka ptica da nema pouzdanih podataka o njenom statusu – po svoj prilici, svuda je u opadanju. Mapa dr Rašajskog pokazuje da je zabeležena u 7 kvadratića (samo 0,75% svih ucrtanih kvadratića), a situacija je najverovatnije ista i u drugim delovima Balkana. Mape za ovu vrstu ptice u „vodičima” apsolutno su smešne i napake, jer je označena kao prisutna na širokoj teritoriji Srednje Evrope gde je, u stvari retka; uneta je u Crvene knjige (Red books) na liste najugroženijih vrsta. U bivšoj Čehoslovačkoj ona se pojavljuje na sasvim reduciranoj teritoriji, i to kao vrsta u opadanju. Glavna zona njene prisutnosti u Poljskoj, Bialowieza nije obeležena, a prikaz i inače navodi na pogrešne

widely scattered locations elsewhere, mainly in Vojvodina—effectively dashing our eager bird-watcher's hopes! Very much the same can be said for *Upupa epops* and *Coracias garrulus*—the latter such a favorite, but now fast disappearing all over Europe—alas! for our keen bird-watcher. *Jynx torquilla*, which is in severe decline throughout Europe and now no longer found in the United Kingdom and almost gone in Belgium and Holland, would naturally be a hopeful—it is shown as present in all parts of former Yugoslavia. In fact, Dr. Rašajski's map shows it is confined to a relatively few locations—less than 10% of all squares where it is scarce and declining as elsewhere in Europe. The chance of seeing it in Šumadija would be very poor—best would be somewhere in Banat and then—only if Dr. Rašajski were there to help! People love rarities, and *Picoïdes tridactylus* is unquestionably one: it has been rare all this century. Our visitor would look at this map and see it given as occurring in a large part of the mountain areas of the Balkans—the whole of the south of former Yugoslavia, all Albania, a large area of Northern Greece and a large area of Bulgaria. This could even tempt our bird-watcher to try his hand in the south of Serbia. Alas, this is all pure fiction.

The *Picoïdes tridactylus* is so rare that there are no reliable facts about its status—in all probability, it is in decline in all parts. Dr. Rašajski's maps show it recorded in 7 squares (only 0,75% of all squares); in all likelihood, the position is the same in all other parts of the Balkans. The maps of this species in „guides” are altogether ludicrous and preposterous, for it is shown in a large area of Central Europe where in fact it is rare and everywhere listed in the Red Books of threatened and endangered species. In former Czechoslovakia it only occurs in a very restricted area where it is in decline. In Poland, the main area of its occurrence shown is highly misleading. The list of errors would be unending and purposeless.

puteve. Spisak takvih grešaka nema kraja, a nema svrhe ni nabrajati ih.

Nimalo ne sumnjam da mape dr Rašajskog kao prve pripadaju novom talasu preciznih mapa za Srednju i Istočnu Evropu i Balkan, što će dovesti do uklanjanja loših karata iz opisanih vodiča, a njihova mesta u sličnim priručnicima zauzeće nove i tačnije.

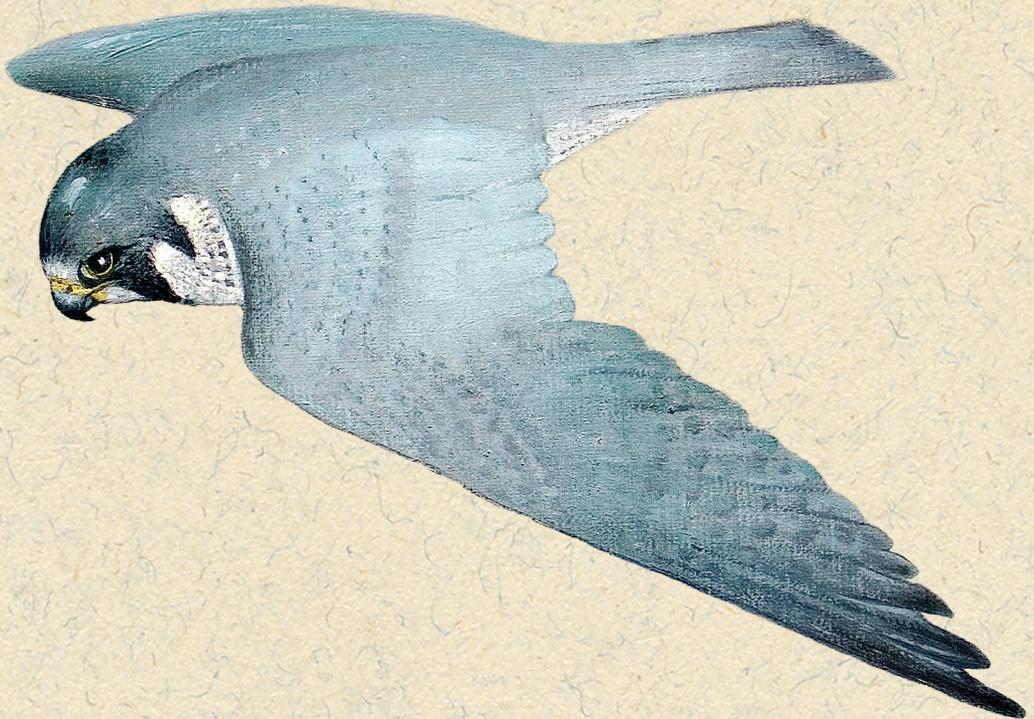
Zbog ovih koristi koje ornitolozima pružaju mape dr Rašajskog u tolikom broju važnih poglavlja, istinsko priznanje zaslužuje autor koji je ovom knjigom pomerio granice znanja.

Gaj Bazard,
London, 1997.

I have no doubt that Dr. Rašajski's maps are the first of accurate maps in Central and Eastern Europe and the Balkans which will lead to the bad maps found in all above-mentioned guides being flushed out, while more accurate ones will be taking their place.

For all the benefits Dr. Rašajski's maps are bringing to ornithologist under so many headings, unstinted thanks are deserved by the author who has extended the frontiers of knowledge.

Gui Buzzard,
London, 1997.

Još u prvoj polovini prošlog veka mnoge evropske zemlje objavljuju svoje foto-monografije i enciklopedije o flori i fauni, posebno o fauni ptica. Ubrzo se uvidela potreba za takozvanim džepnim izdanjima jer su pristupačnija, praktičnija, lako ih je nositi, a istovremeno su i stručni vodiči. Najzad, ispunjavaju potrebe širih masa, naročito u pogledu kupovne moći. Ovo je prvo ovakvo izdanje u Srbiji, ali i na Balkanu.

Usklađeno je sa svim evropskim savremenim standardima. Umesto fotografija, ptice su predstavljene crtežima (preko 1.200) jer na crtežu je veoma lako prikazati ono što se ne može postići fotografijom, a inače bitno kod ptica; mužjaka i ženku u letnjem i zimskom perju, imaturuse, juvenilise, karakterističan let kao i druge osobenosti, ili se negde ukazuje na važan morfološki detalj. Kod svake vrste stoji karta raspostranjenja, koja ukazuje u kom delu Srbije ona obitava, a znak pored karte ukazuje da li je dotična vrsta stanovala, selica, zimski gost, prolaznica sa kratkim zadržavanjem, odnosno izuzetno redak posetilac. To su takozvane UTM karte (Universal Transverse Mercator), sa razmerom 10 x 10 km. Smatraju se vrlo preciznim, a postoje sa manjim i većim razmerama.

Za ovaj vodič karakteristično je da obuhvata samo period od 2000. god. naovamo,

odnosno od početka XXI veka, dakle bez istorijskih podataka. Bogatije zemlje, kao što su, na primer, Belgija i Holandija, objavljuju svoje vodiče, pa i knjige monografskog tipa, na dve ili tri godine, gde se vide sve novine, odnosno promene u sastavu faune. Kod knjiga koje obuhvataju duži vremenski period, ostaju nepoznanice da li je došlo, i kada, do nestanka nekih vrsta ili gde je prisustvo u fauni obogaćeno novim vrstama. Takođe, mogu dovesti čitaoca u zabludu, odnosno da li je neka malobrojna ili vrlo retka vrsta i dalje prisutna u fauni Srbije, pogotovo što smo svedoci većih promena u eko-sistemima izazvanim prekomernom sečom šuma, raznim melioracionim zahvatima, odvodnjavanjima i dr. Ovome treba dodati i takozvano globalno otoplavanje usled čega je značajno opao nivo, naročito stajaćih voda (jezera i močvara). Navedimo samo primer ogromne bare ili jezera Okanj, kod Elemira, koje je sada svedeno na nivo do 20 cm.

Može se reći da je Srbija dosta dobro istražena kada je u pitanju fauna ptica. Konstatuje se velika aktivnost ornitologa i saradnika, naročito na teritoriji Vojvodine, koji su u velikoj meri doprineli da se sagleda stanje ptica kod nas. Tako je korišćena sva moguća najnovija bibliografija koja je objavljena kod nas i šire. Nažalost, još od

devedesetih godina prošlog veka, a naročito u XXI veku, na teritoriji Kosova i Metohije nema nikakvih ornitoloških aktivnosti, pa se na UTM kartama uočava velika (bela) praznina.

U periodu 1975–2000. godine konstatovano je 335 vrsta. U periodu 2000–2017. god. konstatovano je 324 vrsta. Nestalo je 11 vrsta, ali istovremeno je obogaćena sa 9 novih vrsta. Neke su konstatovane samo jednom i po jedan primerak (prilozi su u tekstu). Od 324 vrste stancarice su zastupljene sa 112, selice sa 110, zimski gosti sa 31, prolaznice sa kratkim zadržavanjem 32 i vrlo retki posetioci sa 39 vrsta.

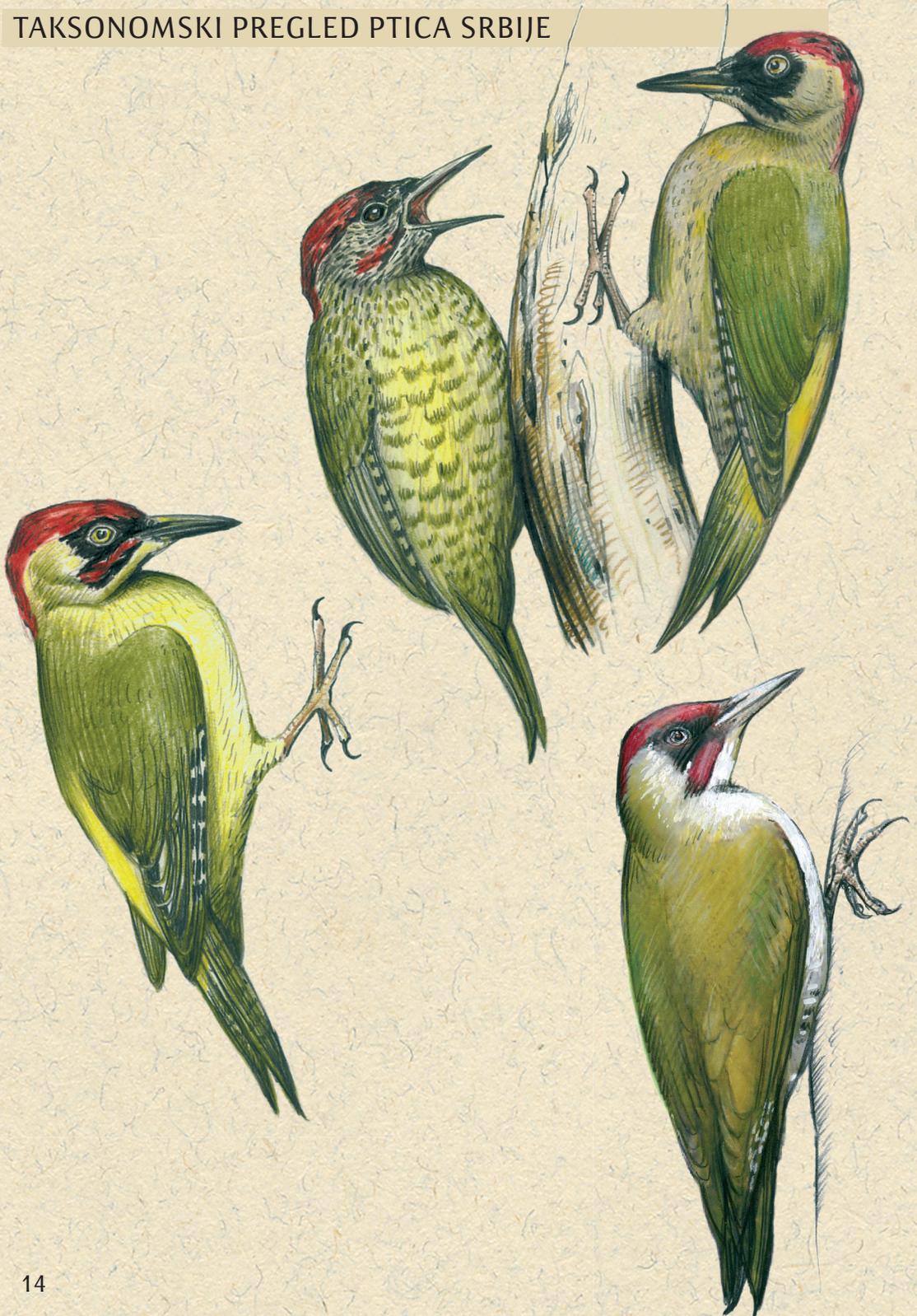
Korišćena je poslednja verzija klasifikacije i nomenklature koju daje *BirdLife International*, 2014.

I na kraju, *SVE PTICE SRBIJE* ostaju kao dokaz trenutnog stanja faune ptica, a u nadi da se u budućnosti neće znatno izmeniti, naročito ne u korist gubitka kvaliteta. Zastrašujući je pogled na veći broj UTM karata gde su ispunjeni jedan ili dva kvadrata koji određuju prisustvo. Ti kvadrati se odnose na neke retke ili vrlo ugrožene vrste: velika droplja (*Otis tarda*), orao krstaš (*Aquila heliaca*), patuljasti orao (*Hieraetus pennatus*), crvena lunja (*Milvus milvus*) i mnoge druge kojima preči nestanak sa našeg područja ako se najhitnije ne preduzmu drastične mere zaštite.

Na ovom mestu želim da se najsrdačnije zahvalim Ivanu Kalnaku i Urošu Petroviću, koji su mi svesrdno i višestruko pomogli u radu na knjizi.

TAKSONOMSKI PREGLED PTICA SRBIJE

GALLIFORMES

Phasianidae

Coturnix Bonaparte, 1791

Coturnix coturnix (Linnaeus, 1758)

Alectoris Kaup, 1829

Alectoris graeca (Meisner, 1804)

Phasianus Linnaeus, 1758

Phasianus colchicus (Linnaeus, 1758)

Perdix Brisson, 1760

Perdix perdix (Linnaeus, 1758)

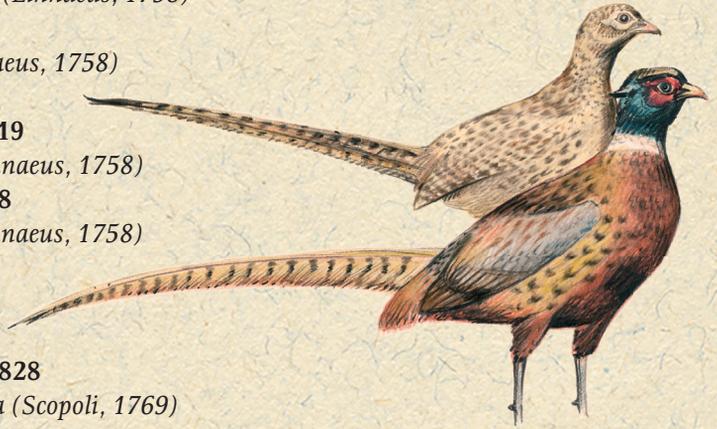
Tetraonidae

Bonasa Stephens, 1819

Bonasa bonasia (Linnaeus, 1758)

Tetrao Linnaeus, 1758

Tetrao urogalus (Linnaeus, 1758)

ANSERIFORMES

Anatidae

Oxyura Bonaparte, 1828

Oxyura leucocephala (Scopoli, 1769)

Cygnus Bechstein, 1803

Cygnus olor (Gmelin, 1789)

Cygnus cygnus (Linnaeus, 1758)

Cygnus columbianus (Ord, 1815)

Branta Scopoli, 1769

Branta bernicla (Linnaeus, 1758)

Branta ruficollis (Pallas, 1769)

Anser Brisson, 1760

Anser anser (Linnaeus, 1758)

Anser fabalis (Latham, 1787)

Anser albifrons (Scopoli, 1769)

Clangula Leach, 1819

Clangula hyemalis (Linnaeus, 1758)

Somateria Leach, 1819

Somateria mollissima (Linnaeus, 1758)

Melanitta Boie, 1822

Melanitta nigra (Linnaeus, 1758)

Bucephala Baird, 1858

Bucephala clangula (Linnaeus, 1758)

Mergellus Selby, 1840

Mergellus albellus (Linnaeus, 1758)

Mergus Linnaeus, 1758

Mergus merganser (Linnaeus, 1758)

Mergus serrator (Linnaeus, 1758)

Alopochen Stejneger, 1885

Alopochen aegyptiaca (Linnaeus, 1857)

Tadorna Boie, 1822

Tadorna tadorna (Linnaeus, 1758)

Tadorna ferruginea (Pallas, 1764)

Aythya Boie, 1822

Aythya ferina (Linnaeus, 1758)

Aythya nyroca (Güldenstädt, 1770)

Aythya fuligula (Linnaeus, 1758)

Aythya marila (Linnaeus, 1761)

Spatula Bois, 1822

Spatula querquedula (Linnaeus, 1758)

Spatula clypeata (Linnaeus, 1758)

Mareca Stephens, 1824

Mareca strepera (Linnaeus, 1758)

Mareca penelope (Linnaeus, 1758)

Anas Linnaeus, 1758

Anas platyrhynchos (Linnaeus, 1758)

Anas acuta (Linnaeus, 1758)

Anas crecca (Linnaeus, 1758)

PODICIPEDIFORMES

Podicipedidae

Tachybaptus Reichenbach, 1853

Tachybaptus ruficollis (Pallas, 1764)

Podiceps Latham, 1787

Podiceps grisegena (Boddaert, 1783)

Podiceps cristatus (Linnaeus, 1758)

Podiceps auritus (Linnaeus, 1758)

Podiceps nigricollis (C L Brehm, 1831)

PHOENICOPTERIFORMES

Phoenicopteridae

Phoenicopterus Linnaeus, 1758

Phoenicopterus roseus (Pallas, 1811)

COLUMBIFORMES

Columbidae

Columba Linnaeus, 1758

Columba livia domestica (Gmelin, 1789)

Columba oenas (Linnaeus, 1758)

Columba palumbus (Linnaeus, 1758)

Streptopelia Bonaparte, 1855

Streptopelia turtur (Linnaeus, 1758)

Streptopelia decaocto (Frisvaldszky, 1838)

CAPRIMULGIFORMES

Caprimulgidae

Caprimulgus Linnaeus, 1758

Caprimulgus europaeus (Linnaeus, 1758)

APODIFORMES

Apodidae

Tachymarptis Roberts, 1922

Tachymarptis melba (Linnaeus, 1758)

Apus Scopoli, 1777

Apus pallidus (Schelley, 1855)

Apus apus (Linnaeus, 1758)

CUCULIFORMES

Cuculidae

Clamator Kaup, 1829

Clamator glandarius (Linnaeus, 1758)

Cuculus Linnaeus, 1758

Cuculus canorus (Linnaeus, 1758)

GRUIFORMES

Rallidae

Rallus Linnaeus, 1758

Rallus aquaticus (Linnaeus, 1758)

Crex Bechstein, 1803

Crex crex (Linnaeus, 1758)

Porzana Vieillot, 1816

Porzana porzana (Linnaeus, 1766)

Zapornia Leach, 1816

Zapornia parva (Scopoli, 1769)

Gallinula Brisson, 1760

Gallinula chloropus (Linnaeus, 1758)

Fulica Linnaeus, 1758

Fulica atra (Linnaeus, 1758)

Gruidae

Grus Brisson, 1760

Grus grus (Linnaeus, 1758)

Otididae

Otis Linnaeus, 1758

Otis tarda (Linnaeus, 1758)

GAVIIFORMES

Gaviidae

Gavia J.R. Forster, 1788

Gavia stellata (Pontoppidan, 1763)

Gavia arctica (Linnaeus, 1758)

CICONIIFORMES

Ciconiidae

Ciconia Brisson, 1760

Ciconia nigra (Linnaeus, 1758)

Ciconia ciconia (Linnaeus, 1758)

PELECANIFORMES

Threskiornitidae

Platalea Linnaeus, 1758

Platalea leucorodia (Linnaeus, 1758)

Plegadis Kaup, 1829

Plegadis falcinellus (Linnaeus, 1766)

Ardeidae

Botaurus Stephens, 1819

Botaurus stellaris (Linnaeus, 1758)

Ixobrychus Linnaeus, 1758

Ixobrychus minutus (Linnaeus, 1758)

Nycticorax T. Forster, 1817

Nycticorax nycticorax (Linnaeus, 1758)

Ardeola Boie, 1822

Ardeola ralloides (Scopoli, 1769)

Bubulcus Bonaparte, 1855

Bubulcus ibis (Linnaeus, 1758)

Ardea Linnaeus, 1758

Ardea cinerea (Linnaeus, 1758)

Ardea purpurea (Linnaeus, 1766)

Ardea alba (Linnaeus, 1758)

Egretta T. Forster, 1817

Egretta garzetta (Linnaeus, 1766)

Pelecanidae

Pelecanus Linnaeus, 1758

Pelecanus crispus (Bruch, 1832)

Pelecanus onocrotalus (Linnaeus, 1758)

Phalacrocoracidae

Microcarbo Bonaparte, 1856

Microcarbo pygmaeus (Pallas, 1773)

Phalacrocorax Brisson, 1760

Phalacrocorax carbo (Linnaeus, 1758)

CHARADRIIFORMES

Burhinidae

Burhinus Illiger, 1811

Burhinus oedicnemus (Linnaeus, 1758)

Haematopodidae

Haematopus Linnaeus, 1758

Haematopus ostralegus (Linnaeus, 1758)

Recurvirostridae

Recurvirostra Linnaeus, 1758

Recurvirostra avosetta (Linnaeus, 1758)

Himantopus Brisson, 1760

Himantopus himantopus (Linnaeus, 1758)

Charadriidae

Pluvialis Brisson, 1760

Pluvialis squatarola (Linnaeus, 1758)

Pluvialis apricaria (Linnaeus, 1758)

Eudromias C. L. Brehm, 1830

Eudromias morinellus (Linnaeus, 1758)

Charadrius Linnaeus, 1758

Charadrius hiaticula (Linnaeus, 1758)

Charadrius dubius (Scopoli, 1786)

Charadrius alexandrinus (Linnaeus, 1758)

Vanellus Brisson, 1760

Vanellus vanellus Linnaeus, 1758)

Numenius Brisson, 1760

Numenius phaeopus (Linnaeus, 1758)

Numenius arquata (Linnaeus, 1758)

Limosa Brisson 1760

Limosa lapponica (Linnaeus, 1758)

Limosa limosa (Linnaeus, 1758)

Arenaria Brisson, 1760

Arenaria interpres (Linnaeus, 1758)

Calidris Merrem, 1804

Calidris canutus (Linnaeus, 1758)

Calidris pugnax (Linnaeus, 1758)

Calidris falcinellus (Pontoppidan, 1763)

Calidris ferruginea (Pontoppidan, 1763)

Calidris temminckii (Leisler, 1812)

Calidris alba (Pallas, 1764)

Calidris alpina (Linnaeus, 1758)

Calidris minuta (Leisler, 1812)

Calidris melanotos (Vieillot, 1819)

Scolopax Linnaeus, 1758

Scolopax rusticola (Linnaeus, 1758)

Gallinago Brisson, 1760

Gallinago media (Lath, 1787)

Gallinago gallinago (Linnaeus, 1758)

Lymnocyptes Boie, 1826

Lymnocyptes minutus (Brünnich, 1764)

Phalaropus Brisson, 1760

Phalaropus lobatus (Linnaeus, 1758)

Xenus Kaup, 1829

Xenus cinereus (Güldenstädt, 1775)

Actitis Illiger, 1811

Actitis hypoleucos (Linnaeus, 1758)

Tringa Linnaeus, 1758

Tringa ochropus (Linnaeus, 1758)

Tringa erythropus (Pallas, 1764)

Tringa nebularia (Gunnerus, 1767)

Tringa totanus (Linnaeus, 1758)

Tringa glareola (Linnaeus, 1758)

Tringa stagnatilis (Bechstein, 1803)

Glareolidae

Glareola Brisson, 1760

Glareola pratincola (Linnaeus, 1766)

Laridae

Hydrocoloeus Kaup, 1829

Hydrocoloeus minutus (Pallas, 1776)

Rissa Stephens, 1826

Rissa tridactyla (Linnaeus, 1758)

Larus Linnaeus, 1758

Larus ridibundus (Linnaeus, 1758)

Larus ichthyæetus (Pallas, 1773)

Larus melanocephalus (Temminck, 1820)

Larus canus (Linnaeus, 1758)

Larus fuscus (Linnaeus, 1758)

Larus michahellis (J.F.Naumann, 1840)

Larus cachinnans (Pallas, 1811)

Larus marinus (Linnaeus, 1758)

Sternidae

Sternula Boie, 1822

Sternula albifrons (Pallas, 1764)

Gelochelidon C. L. Brehm, 1830

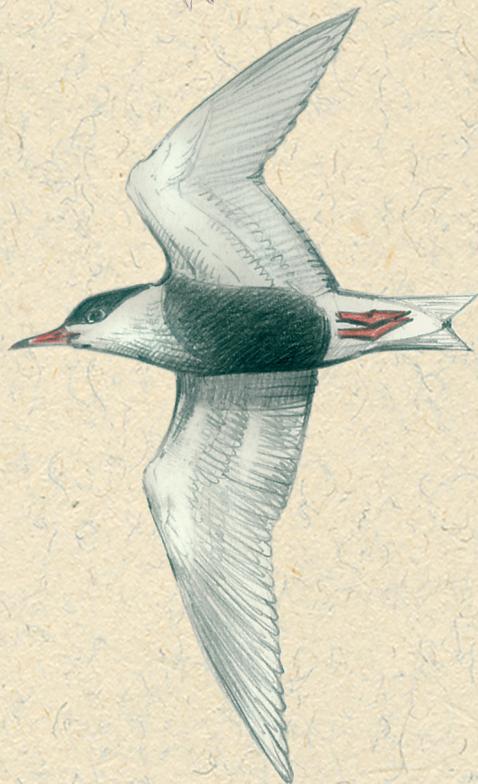
Gelochelidon nilotica (Gmelin, 1789)

Hydroprogne Kaup, 1829

Hydroprogne caspia (Pallas, 1870)

Chlidonias Rafineque, 1822

Chlidonias hybrida (Pallas, 1811)

Chlidonias leucopterus (Temminck, 1815)

Chlidonias niger (Linnaeus, 1758)

Sterna Linnaeus, 1758

Sterna hirundo (Linnaeus, 1758)

Stercorariidae

Stercorarius Brisson, 1760

Stercorarius longicaudus (Vieillot, 1819)

Stercorarius parasiticus (Linnaeus, 1758)

STRIGIFORMES

Tytonidae

Tyto Billberg, 1828

Tyto alba (Scopoli, 1769)

Strigidae

Glaucidium Bois, 1826

Glaucidium passerinum (Linnaeus, 1758)

Athene Bois, 1822

Athene noctua (Scopoli, 1769)

Aegolius Kaup, 1829

Aegolius funereus (Linnaeus, 1758)

Otus Pennant, 1769

Otus scops (Linnaeus, 1758)

Asio Brisson, 1760

Asio otus (Linnaeus, 1758)

Asio flammeus (Pontoppidan, 1763)

Strix Linnaeus, 1758

Strix aluco (Linnaeus, 1758)

Strix uralensis (Pallas, 1771)

Bubo Linnaeus, 1758

Bubo bubo (Linnaeus, 1758)

ACCIPITRIFORMES

Pandionidae

Pandion Savigny, 1809

Pandion haliaetus (Linnaeus, 1758)

Accipitridae

Pernis Cuvier, 1817

Pernis apivorus (Linnaeus, 1758)

Neophron Savigny, 1809

Neophron percnopterus (Linnaeus, 1758)

Circaetus Vieillot, 1816

Circaetus gallicus (Gmelin, 1788)

Gyps Savigny, 1809

Gyps fulvus (Hablizl, 1783)

Aegyptius Savigny, 1809

Aegyptius monachus (Linnaeus, 1766)

Clanga Adamowicz, 1858

Clanga pomarina (C. L.Brehm, 1831)

Clanga clanga (Pallas, 1811)

Aquila Brisson, 1760

Aquila heliaca (Savigny, 1809)

Aquila crysaetos (Linnaeus, 1758)

Aquila fasciata (Vieillot, 1822)

Hieraetus Kaup, 1844

Hieraetus pennatus (Gmelin, 1788)

Circus Lacepede, 1799

Circus aeruginosus (Linnaeus, 1758)

Circus cyaneus (Linnaeus, 1758)

Circus pygargus (Linnaeus, 1758)

Accipiter Brisson, 1760

Accipiter brevipes (Severtsov, 1850)

Accipiter nisus (Linnaeus, 1758)

Accipiter gentilis (Linnaeus, 1758)

Haliaeetus Savigny, 1809

Haliaeetus albicilla (Linnaeus, 1758)

Milvus Lacepede, 1799

Milvus milvus (Linnaeus, 1758)

Milvus migrans (Boddaert, 1783)

Buteo Lacepede, 1799

Buteo lagopus (Pontoppidan, 1763)

Buteo buteo (Linnaeus, 1758)

Buteo rufinus (Cretzschmar, 1827)

CORACIIFORMES

Upupidae

Upupa Linnaeus, 1758

Upupa epops (Linnaeus, 1758)

Meropidae

Merops Linnaeus, 1758

Merops apiaster (Linnaeus, 1758)

Coraciidae

Coracias Linnaeus 1758

Coracias garrulus (Linnaeus, 1758)

Alcenididae

Alcedo Linnaeus, 1758

Alcedo atthis (Linnaeus, 1758)

PICIFORMES

Picidae

Jynx Linnaeus, 1758

Jynx torquilla (Linnaeus, 1758)

Picus Linnaeus, 1758

Picus canus (Gmelin, 1788)

Picus viridis, (Linnaeus, 1758)

Dryocopus Boie, 1826

Dryocopus martius (Linnaeus, 1758)

Picoides Lacepede, 1799

Picoides tridactylus (Linnaeus, 1758)

Leiopicus Bonaparte, 1854

Leiopicus medius (Linnaeus, 1758)

Dryobates Boie, 1826

Dryobates minor (Linnaeus, 1758)

Dendrocopos Koch, 1816

Dendrocopos leucotos (Bechstein, 1802)

Dendrocopos syriacus (Ehrenberg, 1803)

Dendrocopos major (Linnaeus, 1758)

FALCONIFORMES

Falconidae Learch, 1820

Falco Linnaeus, 1758

Falco naumanni (Fleischer, 1818)

Falco tinnunculus (Linnaeus, 1758)

Falco vespertinus (Linnaeus, 1766)

Falco columbarius (Linnaeus, 1758)

Falco subbuteo (Linnaeus, 1758)

Falco biarmicus (Temminck, 1825)

Falco cherrug (Grey, 1834)

Falco peregrinus (Tunstall, 1771)

PASSERIFORMES

Laniidae

Lanius Linnaeus, 1758

Lanius collurio (Linnaeus, 1758)

Lanius minor (Gmelin, 1788)

Lanius exubitor Linnaeus, 1758)

Lanius senator (Linnaeus, 1758)

Oriolidae

Oriolus Linnaeus, 1766

Oriolus oriolus (Linnaeus, 1758)

Corvidae

Garrulus Brisson, 1760

Garrulus glandarius (Linnaeus, 1758)

Pica Brisson, 1760

Pica pica (Linnaeus, 1758)

Nucifraga Brisson, 1760

Nucifraga caryocatactes (Linnaeus, 1758)

Pyrrhocorax Linnaeus, 1758

Pyrrhocorax graculus (Linnaeus, 1766)

Corvus Linnaeus, 1758

Corvus monedula (Linnaeus, 1758)

Corvus frugilegus (Linnaeus, 1758)

Corvus corax (Linnaeus, 1758)

Corvus cornix (Linnaeus, 1758)

Bombycillidae

Bombycilla Vieillot, 1808

Bombycilla garrulus (Linnaeus, 1758)

Paridae

Parus Linnaeus, 1758

Parus palustris (Linnaeus, 1758)

Parus lugubris (Temminck, 1820)

Parus montanus (Baldenstein, 1827)

Parus ater (Linnaeus, 1758)

Parus cristatus (Linnaeus, 1758)

Parus major (Linnaeus, 1758)

Parus caeruleus (Linnaeus, 1758)

Remizidae

Remiz Jarocki, 1819

Remiz pendulinus (Linnaeus, 1758)

Hirundinidae

Riparia T. Forster, 1817

Riparia riparia (Linnaeus, 1758)

Hirundo Linnaeus, 1758

Hirundo rupestris (Scopoli, 1769)

Hirundo rustica (Linnaeus, 1758)

Hirundo daurica (Linnaeus, 1771)

Delichon Horsfield & Moore, 1854

Delichon urbicum (Linnaeus, 1758)

Aegithalidae

Aegithalos Hermann, 1804

Aegithalos caudatus (Linnaeus, 1758)

Alaudidae

Melanocorypha Linnaeus, 1758

Melanocorypha calandra (Linnaeus, 1766)

Calandrella Kaup, 1829

Calandrella brachydactyla (Leisler, 1814)

Galerida Boie, 1828

Galerida cristata (Linnaeus, 1758)

Lullula Kaup, 1829

Lullula arborea (Linnaeus, 1758)

Alauda Linnaeus, 1758

Alauda arvensis (Linnaeus, 1758)

Eremophila Boie, 1828

Eremophila alpestris (Linnaeus, 1758)

Sylviidae

Cettia Bonaparte, 1834

Cettia cetti (Temminck, 1820)

Locustella Kaup, 1829

Locustella naevia (Boddaert, 1783)

Locustella fluviatilis (Wolf, 18109)

Locustella luscinioides (Savi, 1824)

Acrocephalus J. A. Naumann & J. F. Naumann, 1811

Acrocephalus melanopogon (Temminck, 1823)

Acrocephalus schoenobaenus (Linnaeus, 1758)

Acrocephalus scirpaceus (Hermann, 1804)

Acrocephalus palustris (Bechstein, 1798)

Acrocephalus arundinaceus (Temminck & Schlengel, 1847)

Hippolais Baldenstein, 1827

Hippolais pallida (Ehrenberg, 1833)

Hippolais icterina (Vieillot, 1817)

Phylloscopus Boie, 1826

Phylloscopus collybita (Vieillot, 1817)

Phylloscopus sibilatrix (Bechstein, 1793)

Phylloscopus proregulus (Pallas, 1811)

Phylloscopus inornatus (Blyth, 1842)

Sylvia Scopoli, 1769

Sylvia atricapilla (Linnaeus, 1758)

Sylvia borin (Boddaert, 1783)

Sylvia communis (Latham, 1787)

Sylvia curruca (Linnaeus, 1758)

Sylvia nisoria (Bechstein, 1795)

Sylvia hortensis (Gmelin, 17899)

Sylvia melanocephala (Gmalin, 1789)

Sylvia cantillans (Pallas, 1764)

Timaliidae

Panurus Koch, 1816

Panurus biarmicus (Linnaeus, 1758)

Reguliidae

Regulus Cuvier, 1800

- Regulus regulus* (Linnaeus, 1758)
- Regulus ignicapilla* (Temminck, 1820)

Troglodytidae

Troglodytes Vieillot, 1809

- Troglodytes troglodytes* (Linnaeus, 1758)

Sittidae

Sitta, Linnaeus, 1758

- Sitta europaea* (Linnaeus, 1758)
- Sitta neumayer* (Michahelles, 1830)

Tihodroma Illiger, 1811

- Tihodroma muraria* (Linnaeus, 1766)

Certhiidae

Certhia Linnaeus, 1758

- Certhia familiaris* (Linnaeus, 1758)
- Certhia brachydactyla* (Brehm, 1820)

Sturnidae

Sturnus Linnaeus, 1758

- Sturnus roseus* (Linnaeus, 1758)
- Sturnus vulgaris* (Linnaeus, 1758)

Turdidae

Turdus, Linnaeus, 1758

- Turdus torquatus* (Linnaeus, 1758)
- Turdus merula* (Linnaeus, 1758)
- Turdus pilaris* (Linnaeus, 1758)
- Turdus iliacus* (Linnaeus, 1766)
- Turdus philomelos* (Brehm, 1831)
- Turdus viscivorus* (Linnaeus, 1758)

Erithacus Cuvier, 1800

- Erithacus rubecula* (Linnaeus, 1758)

Luscinia T. Forster, 1817

- Luscinia luscinia* (Linnaeus, 1758)
- Luscinia megarhynchos* (C.L. Brehm, 1831)
- Luscinia svecica* (Linnaeus, 1758)

Phoenicurus T. Forster, 1817

- Phoenicurus ochruros* (Gmelin, 1774)
- Phoenicurus phoenicurus* (Linnaeus, 1758)

Saxicola Bechstein, 1802

- Saxicola rubetra* (Linnaeus, 1758)
- Saxicola torquatus* (Linnaeus, 1766)

Oenanthe

Oenanthe Vieillot, 1816

Oenanthe oenanthe (Linnaeus, 1758)

Oenanthe hispanica (Linnaeus, 1758)

Monticola Boie, 1822

Monticola saxatilis (Linnaeus, 1758)

Monticola solitarius (Linnaeus, 1758)

Muscicapidae

Muscicapa Brisson, 1760

Muscicapa striata (Pallas, 1764)

Ficedula Brisson, 1760

Ficedula albicollis (Temminck, 1815)

Ficedula semitorquata (Homeyer, 1885)

Ficedula parva (Bechstein, 1792)

Cinclididae

Cinclus Borkhausen, 1797

Cinclus cinclus (Linnaeus, 1758)

Passeridae

Passer Brisson, 1760

Passer domesticus (Linnaeus, 1758)

Passer hispaniolensis (Temminck, 1820)

Passer montanus (Linnaeus, 1758)

Petronia Kaup, 1829

Petronia petronia (Linnaeus, 1766)

Montifringilla Brehm, 1828

Montifringilla nivalis (Linnaeus, 1766)

Prunellidae

Prunella Vieillot, 1816

Prunella collaris (Scopoli, 1769)

Prunella modularis (Linnaeus, 1758)

Motacillidae

Motacilla Linnaeus, 1758

Motacilla alba, (Linnaeus, 1758)

Motacilla flava (Linnaeus, 1758)

Motacilla cinerea (Tunstall, 1771)

Anthus Bechstein, 1805

Anthus campestris (Linnaeus, 1758)

Anthus trivialis (Linnaeus, 1758)

Anthus pratensis (Linnaeus, 1758)

Anthus cervinus (Pallas, 1811)

Anthus spinoletta (Linnaeus, 1758)

Fringillidae

Fringilla Linnaeus, 1758

Fringilla coelebs (Linnaeus, 1758)

Fringilla montifringilla (Linnaeus, 1758)

Serinus Koch, 1816

Serinus serinus (Linnaeus, 1758)

Carduelis Brisson, 1760

Carduelis chloris (Linnaeus, 1758)

Carduelis spinus (Linnaeus, 1758)

Carduelis carduelis (Linnaeus, 1758)

Carduelis flammea (Linnaeus, 1758)

Carduelis flavirostris (Linnaeus, 1758)

Carduelis cannabina (Linnaeus, 1758)

Carpodacus Kaup, 1829

Carpodacus erythrinus (Pallas, 1770)

Loxia Linnaeus, 1758

Loxia curvirostra (Linnaeus, 1758)

Loxia leucoptera (Gmelin, 1789)

Pyrrhula Brisson, 1760

Pyrrhula pyrrhula (Linnaeus, 1758)

Coccothraustes Brisson, 1760

Coccothraustes coccothraustes (Linnaeus, 1758)

Emberiza Linnaeus, 1758

Emberiza citrinella (Linnaeus, 1758)

Emberiza cirrus (Linnaeus, 1766)

Emberiza cia (Linnaeus, 1766)

Emberiza hortulana (Linnaeus, 1758)

Emberiza pusilla (Pallas, 1776)

Emberiza melanocephala (Scopoli, 1769)

Emberiza schoeniclus (Linnaeus, 1758)

Calcarius Bechstein, 1802

Calcarius lapponicus (Linnaeus, 1758)

Plectrophenax Linnaeus, 1758

Plectrophenax nivalis (Linnaeus, 1758)

112

110

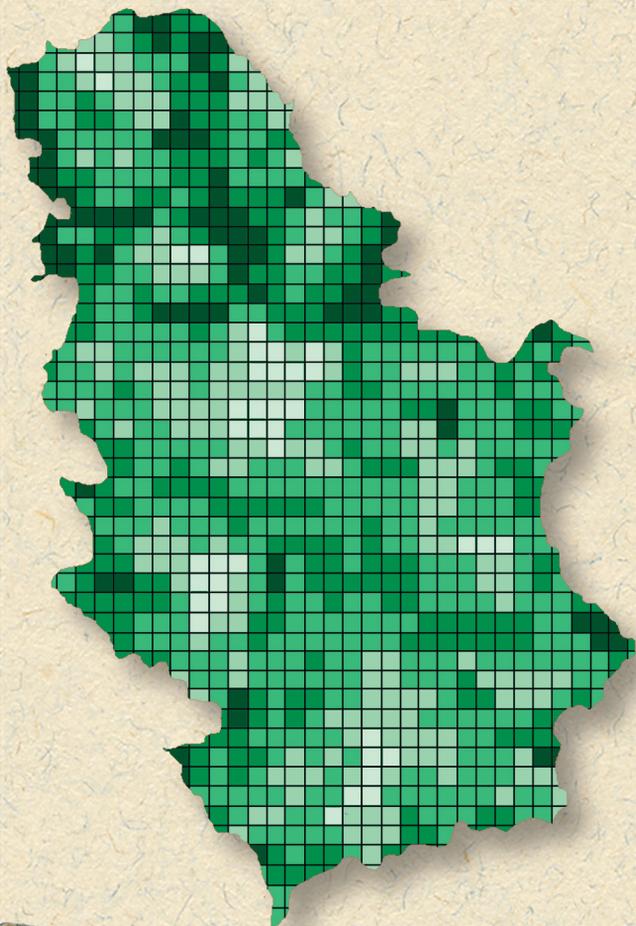
31

32

39

Gustina vrsta u raster karti

